

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Ιουλίου 2010

σχετικά με την υιοθέτηση του ευρώ από την Εσθονία την 1η Ιανουαρίου 2011

(2010/416/ΕΕ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης («συνθήκη»), και ιδίως το άρθρο 140 παράγραφος 2,

την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

την έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

την έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη συζήτηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου,

τη σύσταση των μελών του Συμβουλίου που εκπροσωπούν τα κράτη μέλη που έχουν ως νόμισμα το ευρώ,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (εφεξής «ΟΝΕ») άρχισε την 1η Ιανουαρίου 1999. Το Συμβούλιο, το οποίο συνήλθε στις 3 Μαΐου 1998 στις Βρυξέλλες σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, αποφάσισε με την απόφαση 98/317/ΕΚ ότι το Βέλγιο, η Γερμανία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία και η Φινλανδία πληρούσαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος από την 1η Ιανουαρίου 1999 ⁽¹⁾.
- (2) Με την απόφαση 2000/427/ΕΚ ⁽²⁾, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η Ελλάδα πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος από την 1η Ιανουαρίου 2001. Με την απόφαση 2006/495/ΕΚ ⁽³⁾, το Συμβού-

λιο αποφάσισε ότι η Σλοβενία πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος από την 1η Ιανουαρίου 2007. Με τις αποφάσεις 2007/503/ΕΚ ⁽⁴⁾ και 2007/504/ΕΚ ⁽⁵⁾ αντιστοίχως, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η Κύπρος και η Μάλτα πληρούσαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος από την 1η Ιανουαρίου 2008. Με την απόφαση 2008/608/ΕΚ ⁽⁶⁾, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η Σλοβακία πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος την 1η Ιανουαρίου 2009.

- (3) Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του πρωτοκόλλου σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν σκόπευε να μεταβεί στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ την 1η Ιανουαρίου 1999. Η γνωστοποίηση αυτή δεν έχει έκτοτε μεταβληθεί. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του πρωτοκόλλου σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν τη Δανία, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και με την απόφαση που ελήφθη τον Δεκέμβριο του 1992 στο Εδιμβούργο από τους αρχηγούς κρατών ή κυβερνήσεων, η Δανία γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν θα συμμετάσχει στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ. Η Δανία δεν ζήτησε να κινηθεί η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 140 παράγραφος 2 της συνθήκης.
- (4) Με την απόφαση 98/317/ΕΚ, η Σουηδία τυγχάνει παρέκκλισης κατά την έννοια του άρθρου 139 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Σύμφωνα με το άρθρο 4 της πράξης προσχώρησης του 2003, η Τσεχική Δημοκρατία, η Εσθονία, η Λεττονία, η Λιθουανία, η Ουγγαρία και η Πολωνία τυγχάνουν παρέκκλισης κατά την έννοια του άρθρου 139 παράγραφος 1 της συνθήκης. Σύμφωνα με το άρθρο 5 της πράξης προσχώρησης του 2005, η Βουλγαρία και η Ρουμανία τυγχάνουν παρέκκλισης κατά την έννοια του άρθρου 139 παράγραφος 1 της συνθήκης.
- (5) Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εφεξής «ΕΚΤ») ιδρύθηκε την 1η Ιουλίου 1998. Το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Σύστημα αντικαταστάθηκε από έναν μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών, η δημιουργία του οποίου εγκρίθηκε με ψήφισμα του

⁽¹⁾ ΕΕ L 139 της 11.5.1998, σ. 30.

⁽²⁾ ΕΕ L 167 της 7.7.2000, σ. 19.

⁽³⁾ ΕΕ L 195 της 15.7.2006, σ. 25.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 186 της 18.7.2007, σ. 29.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 186 της 18.7.2007, σ. 32.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 195 της 24.7.2008, σ. 24.

Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1997 ⁽¹⁾, για τη θέσπιση ενός μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Οι διαδικασίες για τη δημιουργία του μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΜΣΙ ΙΙ) καθορίστηκαν στη συμφωνία της 16ης Μαρτίου 2006 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των εθνικών κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών εκτός της ζώνης ευρώ για τη θέσπιση των λειτουργικών διαδικασιών του μηχανισμού συναλλαγματικών ισοτιμιών κατά το τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης ⁽²⁾.

- (6) Το άρθρο 140 παράγραφος 2 της συνθήκης καθορίζει τις διαδικασίες για την κατάργηση της παρέκκλισης των σχετικών κρατών μελών. Τουλάχιστον μία φορά κάθε δύο χρόνια, ή όποτε το ζητήσει κράτος μέλος με παρέκκλιση, η Επιτροπή και η ΕΚΤ υποβάλλουν έκθεση στο Συμβούλιο ακολουθώντας τη διαδικασία του άρθρου 140 παράγραφος 1 της συνθήκης. Οι τελευταίες τακτικές εκθέσεις σύγκλισης, της Επιτροπής και της ΕΚΤ, εγκρίθηκαν τον Μάιο του 2010.
- (7) Η εθνική νομοθεσία των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των καταστατικών των εθνικών κεντρικών τραπεζών, πρέπει να προσαρμόζεται δεόντως προκειμένου να εξασφαλιστεί η συμβατότητα με τα άρθρα 130 και 131 της συνθήκης και με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (εφεξής «καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ»). Οι εκθέσεις της Επιτροπής και της ΕΚΤ παρέχουν λεπτομερή αξιολόγηση του συμβιβασμού χαρακτήρα της νομοθεσίας της Εσθονίας με τα άρθρα 130 και 131 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ.
- (8) Σύμφωνα με το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 13 σχετικά με τα κριτήρια σύγκλισης που καθορίζονται στο άρθρο 140 της συνθήκης («πρωτόκολλο»), το κριτήριο της σταθερότητας των τιμών, που προβλέπεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση της συνθήκης, έχει την έννοια ότι ένα κράτος μέλος έχει σταθερές επιδόσεις στο θέμα των τιμών και μέσο ποσοστό πληθωρισμού, καταγεγραμμένο επί ένα έτος πριν από την εξέταση, που δεν υπερβαίνει περισσότερο από 1,5 εκατοστιαίες μονάδες εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών. Για τους σκοπούς του κριτηρίου της σταθερότητας των τιμών, ο πληθωρισμός υπολογίζεται βάσει των εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή (ΕνΔΤΚ), όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2494/95 του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 1995, για τη θέσπιση εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή ⁽³⁾. Για την αξιολόγηση του κριτηρίου της σταθερότητας των τιμών, ο πληθωρισμός ενός κράτους μέλους έχει μετρηθεί ως ποσοστό της μεταβολής του αριθμητικού μέσου δώδεκα μηνιαίων δεικτών έναντι του αριθμητικού μέσου των δώδεκα μηνιαίων δεικτών της προηγούμενης περιόδου. Στις εκθέσεις της Επιτροπής και της ΕΚΤ λήφθηκε υπόψη τιμή αναφοράς η οποία υπολογίστηκε ως ο απλός αριθμητικός μέσος των ποσοστών πληθωρισμού των τριών κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας των τιμών συν 1,5 ποσοστιαίες μονάδες.

Κατά την ετήσια περίοδο που έληξε τον Μάρτιο του 2010, η τιμή αναφοράς του πληθωρισμού υπολογίστηκε σε 1,0 τοις εκατό, και τα κράτη μέλη με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας των τιμών ήταν η Πορτογαλία, η Εσθονία και το Βέλγιο, με ποσοστά πληθωρισμού, αντιστοίχως, - 0,8 τοις εκατό, - 0,7 τοις εκατό και - 0,1 τοις εκατό. Υπό τις τρέχουσες οικονομικές συνθήκες, που έχουν ως κοινό χαρακτηριστικό ένα ισχυρό αρνητικό σοκ, και όπου ένας σημαντικός αριθμός χωρών διέρχονται περιόδους αρνητικών ποσοστών πληθωρισμού, κρίνεται σκόπιμο να εξαιρεθούν από τις χώρες με τις καλύτερες επιδόσεις εκείνες των οποίων το μέσο ποσοστό πληθωρισμού απέχει από τον μέσο πληθωρισμό της ζώνης ευρώ (0,3 % τον Μάρτιο του 2010) με μεγάλη διαφορά — όπως συνέβη και με την έκθεση σύγκλισης του 2004 —, δεδομένου ότι τα εν λόγω κράτη με τις ακραίες τιμές δεν μπορούν να κριθούν εύλογα ως κράτη με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας των τιμών, ενώ ο συνυπολογισμός τους θα επηρέαζε σοβαρά την τιμή αναφοράς και, συνεπώς, την αμεροληψία του κριτηρίου. Τον Μάρτιο του 2010, αυτό οδήγησε στον αποκλεισμό της Ιρλανδίας, της μοναδικής χώρας της οποίας το μέσο ποσοστό πληθωρισμού δώδεκα μηνών (- 2,3 % τον Μάρτιο του 2010) εμφάνισε απόκλιση με μεγάλη διαφορά από αυτό της ζώνης ευρώ και άλλων κρατών μελών, αντικατοπτρίζοντας κυρίως τη σοβαρή οικονομική ύφεση.

- (9) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου, το κριτήριο της δημοσιονομικής κατάστασης που προβλέπεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση της συνθήκης έχει την έννοια ότι τη στιγμή της εξέτασης δεν έχει ληφθεί απόφαση του Συμβουλίου για το κράτος μέλος όσον αφορά την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος, δυνάμει του άρθρου 126 παράγραφος 6 της συνθήκης.
- (10) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου σχετικά με τα κριτήρια σύγκλισης, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, το κριτήριο της συμμετοχής στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος, που προβλέπεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1 τρίτη περίπτωση της συνθήκης, έχει την έννοια ότι ένα κράτος μέλος έχει τηρήσει τα κανονικά περιθώρια διακύμανσης που προβλέπει ο μηχανισμός συναλλαγματικών ισοτιμιών του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος χωρίς σοβαρές εντάσεις κατά τα δύο, τουλάχιστον, έτη πριν από την εξέταση. Ειδικότερα, το κράτος μέλος δεν πρέπει να έχει υποτιμήσει τη διμερή κεντρική ισοτιμία του νομισματός του έναντι του ευρώ, με δική του πρωτοβουλία, μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα. Από την 1η Ιανουαρίου 1999, ο ΜΣΙ ΙΙ παρέχει το πλαίσιο για την αξιολόγηση της ικανοποίησης του κριτηρίου της συναλλαγματικής ισοτιμίας. Κατά την εξέταση της ικανοποίησης του εν λόγω κριτηρίου στις εκθέσεις τους, η Επιτροπή και η ΕΚΤ εξέτασαν τη διετή περίοδο που έληξε στις 23 Απριλίου 2010.
- (11) Σύμφωνα με το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου, το κριτήριο της σύγκλισης των επιτοκίων που προβλέπεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1 τέταρτη περίπτωση της συνθήκης έχει την έννοια ότι το υπό παρατήρηση κράτος μέλος, για διάστημα ενός έτους πριν από την εξέταση, είχε μέσο ονομαστικό μακροπρόθεσμο επιτόκιο το οποίο δεν υπερβαίνει εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας των τιμών, περισσότερο από

⁽¹⁾ ΕΕ C 236 της 2.8.1997, σ. 5.

⁽²⁾ ΕΕ C 73 της 25.3.2006, σ. 21.

⁽³⁾ ΕΕ L 257 της 27.10.1995, σ. 1.

δύο ποσοστιαίες μονάδες. Για τους σκοπούς του κριτηρίου σύγκλισης των επιτοκίων χρησιμοποιήθηκαν συγκρίσιμα επιτόκια δεκαετών κρατικών ομολόγων αναφοράς. Η Εσθονία, η οποία ήταν ένα από τα κράτη μέλη με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών τον Μάρτιο του 2010, δεν διαθέτει εναρμονισμένο μακροπρόθεσμο κρατικό ομόλογο αναφοράς ή συγκρίσιμο τίτλο που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό της τιμής αναφοράς. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με τη διατύπωση του πρωτοκόλλου (το οποίο αναφέρεται στα «τρία, το πολύ, κράτη μέλη με τις καλύτερες επιδόσεις»), για την αξιολόγηση της ικανοποίησης του κριτηρίου της σύγκλισης των επιτοκίων, στις εκθέσεις της Επιτροπής και της ΕΚΤ λήφθηκε υπόψη τιμή αναφοράς η οποία υπολογίστηκε με βάση τον απλό αριθμητικό μέσο των ονομαστικών μακροπρόθεσμων επιτοκίων των άλλων δύο κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας των τιμών συν δύο εκατοστιαίες μονάδες. Στη βάση αυτή, η τιμή αναφοράς για την ετήσια περίοδο που έληξε τον Μάρτιο του 2010 ήταν 6,0 τοις εκατό, ήτοι ο μέσος όρος των επιτοκίων στην Πορτογαλία (4,2 %) και στο Βέλγιο (3,8 %) συν δύο εκατοστιαίες μονάδες.

(12) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου, τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται στην παρούσα αξιολόγηση ικανοποίησης των κριτηρίων σύγκλισης πρέπει να παρέχονται από την Επιτροπή. Η Επιτροπή παρείχε τα στοιχεία για την εκπόνηση της παρούσας απόφασης. Τα δημοσιονομικά δεδομένα διετέθησαν από την Επιτροπή μετά την κοινοποίησή τους από τα κράτη μέλη μέχρι την 1η Απριλίου 2010, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 479/2009 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 2009, για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽¹⁾.

(13) Βάσει των εκθέσεων που υπέβαλαν η Επιτροπή και η ΕΚΤ σχετικά με την πρόοδο που σημειώθηκε όσον αφορά την εκπλήρωση από την Εσθονία των υποχρεώσεων της όσον αφορά την επίτευξη της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, η Επιτροπή διατυπώνει τα ακόλουθα συμπεράσματα:

α) Η εθνική νομοθεσία της Εσθονίας, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, είναι συμβατή με τα άρθρα 130 και 131 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ.

β) Όσον αφορά την ικανοποίηση από την Εσθονία των κριτηρίων σύγκλισης που προβλέπονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 140 παράγραφος 1 της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Εσθονία κατά το έτος που έληξε το Μάρτιο του 2010 ανήλθε στο -0,7 τοις εκατό, δηλαδή σε επίπεδο σαφώς χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς, είναι δε πιθανό να διατηρηθεί κάτω από την εν λόγω τιμή αναφοράς και κατά τους επόμενους μήνες,

— δεν έχει ληφθεί απόφαση του Συμβουλίου για την Εσθονία όσον αφορά την ύπαρξη υπερβολικού

ελλείμματος, το δε δημοσιονομικό έλλειμμα της χώρας ανήλθε σε 1,7 % του ΑΕΠ το 2009,

— η Εσθονία συμμετέχει στον ΜΣΙ ΙΙ από τις 28 Ιουνίου 2004· κατά τη διετή περίοδο που έληξε στις 23 Απριλίου 2010, η εσθονική κορόνα δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και δεν υπάρχει καμία απόκλιση από την κεντρική ισοτιμία του ΜΣΙ ΙΙ από τότε που η κορόνα συμμετέχει στον μηχανισμό,

— ως αποτέλεσμα του πολύ χαμηλού ακαθάριστου δημόσιου χρέους της Εσθονίας, δεν υπάρχουν μακροπρόθεσμο κρατικά ομόλογα αναφοράς ή άλλες κατάλληλες κινητές αξίες για την αξιολόγηση της διάρκειας της σύγκλισης όπως απεικονίζεται στα μακροπρόθεσμα επιτόκια. Ενώ οι αντιλήψεις περί κινδύνων των χρηματοπιστωτικών αγορών έναντι της Εσθονίας αυξήθηκαν στο αποκορύφωμα της κρίσης, η πορεία τους κατά την περίοδο αναφοράς, καθώς και μια ευρύτερη αξιολόγηση της διάρκειας σύγκλισης, συμπεριλαμβανομένης της προϊστορίας της Εσθονίας σε θέματα φορολογικής πολιτικής και της σχετικά ευέλικτης οικονομίας της, συνηγορεί υπέρ μιας θετικής αξιολόγησης της ικανοποίησης εκ μέρους της Εσθονίας του κριτηρίου του μακροπρόθεσμου επιτοκίου.

γ) Με βάση την αξιολόγηση όσον αφορά τη νομική συμβατότητα και την εκπλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης, καθώς και των πρόσθετων παραγόντων, η Εσθονία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Εσθονία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ. Η παρέκκλιση υπέρ της Εσθονίας, που αναφέρεται στο άρθρο 4 της πράξης προσχώρησης του 2003, καταργείται με ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2011.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 13 Ιουλίου 2010.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

D. REYNERS

⁽¹⁾ EE L 145 της 10.6.2009, σ. 1.